

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Només Déu omple

Fa uns anys va tenir lloc a Roma el Sínode dels Bisbes d'Àsia i recordo que va causar una forta impressió l'advertiment que va fer un dels participants: «Resulta trist i preocupant que els asiàtics vagin a centres cristians quan necessiten especialistes o tècnics en el camp de l'educació o de la salut, però es dirigeixen a centres hinduïstes o budistes quan busquen experiència espiritual o satisfacció de les qüestions espirituals de l'home» (cf. Eloy Bueno, *La Iglesia Local*. Edit. San Pablo, any 2000, pàg. 256). No es podria dir algu-

na cosa semblant d'Europa i, en concret, de la nostra terra?

L'ésser humà, sigui del continent que sigui, desitja cobrir les seves necessitats bàsiques com són la fam, la set..., però desitja també penetrar els secrets de la vida i trobar la llum que l'ajudi a respondre a les preguntes bàsiques com: «Qui sóc jo?, d'on vinc?, a on vaig?»; desitja trobar la felicitat i la pau. L'ésser humà, per ser-ho veritablement, necessita cobrir les seves necessitats espirituals, trobar el sentit de la vida; i això no ho dóna ni el ci-

nema, ni els famosos, ni els poderosos, ni les sectes... La resposta només és Jesucrist. Jesús de Natzaret, l'etern de Déu Pare, amb la seva Paraula, en l'Esperit Sant, respon plenament a aquests desitjos profunds del cor de l'home. Així ho expressava sant Agustí: «Com és, Senyor, que jo et busco? Perquè al cercar-te, Déu meu, cerco la vida feliç, fes que et cerqui perquè visqui la meva ànima, perquè el meu cos viu de la meva ànima i la meva ànima viu en tu» (*Catecisme de l'Església Catòlica*, any 1718). I sant Tomàs afegirà:

«Només Déu omple». Tant la família com la parròquia i la comunitat diocesana han d'estar disposades a ajudar cada persona a trobar Crist, «camí, veritat i vida» (*Jn 14,6*).

Només en Ell descansa el cor humà: «No cremava el nostre cor, dins nostre, quan ens parlava en el camí i ens explicava les Escripcures?» (*Lc 24,32*), deien els deixebles d'Emaús.

Pares de família, catequistes, membres dels consells parroquials de pastoral, capellans... siguem tots audaçs per donar resposta a la necessitat del cor humà. Deia el pare Y. Congar, dominic francès i gran teòleg del segle xx: «Jo dec a la litúrgia la meitat de la teologia que conec» (cf. Olegario González de Cardenal, *Cristologia*, Edit. BAC, pàg. 16). Tant de bo que cada persona adulta o jove que s'apropi a les celebracions litúrgiques, als sagraments, a l'oració comunitària, descobreixi que Déu salva i allibera; que Déu omple de pau el cor de qui acull la seva presència salvadora.

Tant de bo que tots puguem experimentar que Déu ens deslliura de la necessitat desmesurada dels béns materials; que la comunitat cristiana s'interessa pel desenvolupament integral de l'ésser humà des del servei de la caritat; però que experimentem també com n'és de bonic ser fill de Déu. «Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor, feliç l'home que s'hi refugia» (*Sl 34 [33]*).

Que al llarg d'aquest curs pastoral que acabem d'iniciar, a través de l'oració, de les celebracions litúrgiques, de la relació fraterna, de l'acollida cordial i compromesa amb el germà, aprofundim en el misteri de l'amor misericordiós de Déu.

ACTUALITAT

Inauguració de curs al Seminari Conciliar

El dilluns 19 de setembre al vespre es va inaugurar el nou curs al Seminari Conciliar de Barcelona, en el qual es formen els futurs sacerdots de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat.

A la Sala Sant Jordi es va celebrar un acte en el qual va parlar el rector del Seminari, Mn. Josep M. Turull, qui donà les pautes per al nou curs 2016-17. Seguidament van parlar l'arquebisbe de

Barcelona i el bisbe de Sant Feliu. Després es va celebrar l'eucaristia a la capella del Seminari, que presidí l'arquebisbe Omella i en la qual pronuncià l'homília el bisbe Agustí Cortés.

En aquest curs s'han incorporat dos seminaristes de Sant Feliu i cinc de Barcelona.

El Seminari té un nou formador, Mn. Joan-Pere Pulido, del bisbat de Sant Feliu.

ENTREVISTA

Mestra d'Amor

MARIA TERESA CORTINA I GUITÓ

La M. Teresa Cortina va conèixer la Rosa Deulofeu arran de la preparació de l'Aplec de l'Esperit que es va celebrar a Manresa l'any 1991. Aquell Aplec, que tenia com a lema «Joves en l'Església, testimonis en el món», va fer que naixés, creixés i arrelés entre elles una amistat que les va fer, des del principi, «més que amigues, germanes». La M. Teresa, que té una disminució del 90% a causa de l'esclerosi múltiple que pateix, assegura que se sent «filla estimada de Déu».

Com definiria el testimoni de la Rosa?
El seu testimoni es basava en la confiança, la fe, la pregària, el somriure, l'alegria i la fidelitat a Jesucrist i a l'Església... La Rosa transmetia i encomanava il·lusió, convenciment, entusiasme... amb el seu somriure i la seva mirada lluminosa, expressiva, comunicativa. Feia certa la dita «la mirada és l'espill de l'ànima». La Rosa va ser un veritable do de Déu, tot un signe que Déu segueix estimant l'Església i els seus joves i no tan joves.

Per què era una mestra de pregària?
Vivia enamorada i compromesa amb Maria i el seu sí! Recordo el dia que, tremolosa, em va comentar que el cardenal Carles li havia proposat que fos la delegada de pastoral de joventut. Es va fer la pregunta: «I ara, què faig? Què he de fer?», com se la va fer també Maria. Sempre tenia present el seu estimat parenostre, «la pregària que ens ha fet el regal de conèixer-nos i estimar-nos, que segueixi unint les nostres vides i el nostre caminar» —deia.

De què li està més agraïda a Déu?
Del gran amor i confiança que em té i que em manifesta; de la presència serena i constant que m'acompanya i m'empeny. Per a mi, res no és casualitat, sinó presència amorosa del Crist que em surt a l'encontre.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Carnet d'aventura

L'escoltisme va marcar molt la seva adolescència i la primera joventut. Les actituds apreses i els hàbits assumits; els compromisos de la promesa escolta en la vida de cada dia, la d'aquell moment i la d'ara; el seguiment de Jesús, les pregàries de les excursions i els campaments, al matí i al vespre, que l'han acompanyat sempre... La llei escolta anà esdevenint norma de vida. Després va ser cap, amb un veritable esperit de servei i consciència d'educador. Ara, amb la seva esposa van construint família. Tenen dos fills encara petits, de quatre i sis anys.

Aquest estiu els han preparat un *carnet d'aventura* —poca lletra i moltes il·lustracions— amb l'objectiu que, atenent l'edat de cadascú, hi enregistressin, amb un aire lúdic, el que han fet: recollir i desar les joguines després d'utilitzar-les, ajudar a parar taula, deixar la roba bruta a lloc, llegir o que expliquin un conte cada dia, anar amb bicicleta, nedar més bé, no barallar-se... Ho han revisat diverses vegades i els gomets verds, grocs o vermells aproximem al nivell aconseguit. El carnet també recull el que han après i conegut:

nous animals, plantes i arbres; els cims que han fet; recordar alguns dels noms dels pobles visitats; habilitats manuals adquirides en senzills tallers; com viuen i treballen els pescadors... El bon dia i el bona nit, especialment durant els dies de vacances conjuntes, eren els moments de pregària familiar, com l'hora d'anar a dormir ho és durant el curs. Alguns dibuixos, a les pàgines en blanc del carnet, deixen constància de tot plegat.

Tots els pares i mares tenen una especial cura a l'hora d'assumir la responsabilitat humana d'educar els fills. Són diverses les formes de fer-ho. L'amor és una constant en qualsevol d'elles. Els pares cristians, acceptant els fills, fruit del seu amor, com un do de Déu, esdevenen també cooperadors responsables de la creació. Acullen els fills amb extrema confiança i assumeixen la seva iniciació en la vida, també en la vida cristiana. «M'ha omplert de goig trobar alguns dels teus fills que viuen d'acord amb la veritat, seguint el manament que hem rebut del Pare» (2Jn 1,4). Que Jesús es faci present en el *carnet d'aventura* de molts fills!

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Al servicio del desarrollo humano integral

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

En el marco del Jubileo de la Misericordia, el Santo Padre ha instituido un nuevo dicasterio para el servicio del desarrollo humano integral. «En todo su ser y obrar, la Iglesia está llamada a promover el desarrollo integral del hombre a la luz del Evangelio», dice el Papa. El nuevo organismo está dedicado a la humanidad sufriente: necesitados, enfermos, excluidos, migrantes, desempleados, encarcelados, víctimas...; y asume la solicitud de la Santa Sede por la justicia y la paz, en el cauce de la doctrina social de la Iglesia.

Esta decisión responde al deseo de simplificar los organismos de la Curia romana. Por esto quedan integrados en él los cuatro siguientes consejos pontificios: Justicia y Paz, *Cor Unum* (Cáritas), Pastoral de los Emigrantes e Itinerantes y Pastoral de la Salud. A partir del

1 de enero de 2017, estos cuatro consejos pontificios cesarán en sus funciones y se integrarán en el nuevo dicasterio.

«No se puede mirar hacia otro lado», dice Francisco a los *Operadores de Misericordia*. El amor de Dios no cesará nunca. Jesucristo, «siendo rico se hizo pobre por nosotros, a fin de enriquecernos con su pobreza» (2Co 8,9). «El Calvario es siempre actual. Ese vértice de compasión, del que brota el amor de Dios hacia la miseria humana, nos sigue hablando hoy.»

«Imitemos también nosotros su ejemplo». En el servicio del desarrollo integral de cada persona, «pidamos ser instrumentos humildes en las manos de Dios para aliviar el sufrimiento del mundo y dar la alegría y la esperanza de la resurrección».

Lectures missa diària i santoral

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)
[Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Sants Cosme i Damià (anomenats *els sants metges*), germans bessons mrs. de Síria, patrons dels metges i els farmacèutics. Sant Nil, abat; santa Justina, vg. i mr.

27. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Lc 9,51-56]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633). Sant Caius o Gai, bisbe; sants Adolf i Joan, germans mrs.

28. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. xvii). Sant Simó Rojas, prev. trinitari, de Valladolid; santa Eustòquia, filla de santa Paula. Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

29. □ Dijous [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: Ap 12,7-12a) / Sl 137 / Jn 1,47-51]. Sants arcàngels Miquel (patró dels radiòlegs i els radio-terapeutes), Gabriel (patró de la radiodifusió i les telecomunicacions) i Rafael (o Rafel, patró dels emigrants). Sant Fratern, bisbe; santa Gudèlia.

30. □ Divendres [Jb 38,1.12-21;40,3-5 / Sl 138 / Lc 10,13-16]. Sant Jeroni, prev. i doctor de l'Església, dàlmata, mort a Betlem (420), patró dels llibreters, biblistes i traductors. Santa Sofia, viuda.

1. □ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux i doctora de l'Església, patrona de les missions. Sant Remigi († 530), bisbe de Reims.

2. ■ † Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)
[Ha 1,2-3;2,2-4 / Sl 94 / 2Tm 1,6-8.13-14 / Lc 17,5-10]. Sants Àngels de la Guarda. Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946). Sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peraltà, bisbe electe de Lleida.

ACTUALITAT

Visita del Sant Pare a un hospital pediàtric

El divendres 16 de setembre, el papa Francesc va fer una de les seves visites motivades per l'Any de la Misericòrdia.

En aquesta ocasió va visitar el pavelló de neonatologia de l'hospital Sant Giovanni de Roma, on estan internats infants amb diverses patologies neonatals.

El Papa es va sotmetre a totes les precaucions sanitàries i per això es va posar la bata que és habitual en el personal d'aquest servei.

Després de parlar amb els pares dels infants i fer una pregària es va traslladar a la Villa Esperanza, on hi ha internats trenta pacients en fase terminal.

En la fotografia, un moment de la visita del papa Francesc al servei de neonatologia.

FOTO: ANSA

Dos nous diaques dels escolapis

Els religiosos escolapis Aniol Noguera i Jordi Vilà van ser ordenats diaques, el passat 18 de setembre, en una cerimònia que va tenir lloc a l'església de Sant Antoni Abat. La celebració va ser presidida pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, que va re-

cordar-los quins seran els pilars del seu ministeri com a diaques de l'Església per una vida d'entrega a Crist i a la comunitat cristiana. Els van acompanyar en la cerimònia amics, familiars i educadors d'aquest històric col·legi dels pares escolapis a Barcelona.

Clausura del procés de beatificació de la Mare Colomina

El dimarts 13 de setembre, l'arquebisbe Mons. Joan Josep Omella va clausurar la fase diocesana del procés de beatificació de la religiosa Maria Encarnació Colomina Agustí, cofundadora, amb sant Josep Manyanet, de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzarret.

La causa es va iniciar ara fa un any, el setembre de 2015. El tribunal que ha portat la causa estava format pel P. Ramon Domènech, franciscà, com

a jutge delegat; el P. Vicente Benedito, dominic, com a promotor de justícia; i la Sra. Chiara Rostagno, com a notària actuària. El postulant de la causa és el P. Josep M. Blanquet, dels Fills de la Sagrada Família.

A l'acte també hi van assistir la religiosa Montserrat del Pozo, superiora general de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzarret, i el P. Jesús Díaz, superior general dels Fills de la Sagrada Família.

ACTUALITAT

IX Congrés de Pastoral Penitenciària a El Escorial

Del 16 al 18 de setembre, a El Escorial, es va celebrar el IX Congrés de Pastoral Penitenciària, en el qual van participar més de tres-centes persones d'arreu de l'Estat en representació dels dos mil cinc-cents voluntaris que treballen en el món de les presons.

El lema del Congrés, en sintonia amb l'actual Any Sant, va ser «Abraçats en la Misericòrdia». Va clausurar el congrés l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, com a president de la Comissió Episcopal d'Acció Social de la Conferència Episcopal Espanyola.

Barcelona celebra «La Nit de les Religions»

El dissabte 17 de setembre, inspirant-se en la iniciativa que se celebra a Berlín des de fa quatre anys, els joves de l'Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós (AUDIR) van organitzar «La Nit de les Religions a Barcelona», que va comptar amb la participació de vint-i-quatre comunitats religioses que obriren les seves portes per donar a conèixer les seves activitats de culte als ciutadans interessats.

Aquesta primera edició de «La Nit de les Religions» va començar al Palau Mercader (c/ Lledó, 11), en un acte d'inauguració en què van participar Isabel Escandell, sotsdirectora general d'Afers Religiosos de la Generalitat; Lola López, comissionada d'Immigració de l'Ajuntament de Barcelona; Francesc Torradeflot, director d'AUDIR; i el P. Joan García, com a representant del GTER.

Per la part catòlica hi van participar tres institucions: la parròquia de Sant Pau del Camp, l'església de Pompeia, regentada pels pares caputxins, i la parròquia de Sant Ignasi de Loiola. En la foto, un moment de la trobada a la parròquia de Sant Ignasi.

Acord entre la Universitat de Barcelona i l'Ateneu Universitari Sant Pacià

El Dr. Dídac Ramírez, rector de la UB, i el Dr. Armand Puig, rector de l'Ateneu Sant Pacià, van firmar, dijous 15 de setembre, un conveni de col·laboració «per promoure i fomentar activitats acadèmiques conjuntes». En els darrers

anys, aquestes dues institucions ja han col·laborat en la promoció conjunta de l'Aula Lulliana, en col·laboració també amb la Universitat Ramon Llull i la Universitat Autònoma de Barcelona.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura de la profecia d'Amós (Am 6,1a.4-7)

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors.»

Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos. R.

El Senyor guarda els forasters, / manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 6,11-16)

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irreprensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor.

Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 16,19-31)

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar.

Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: «Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames». Abraham li respongué: «Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre.»

El ric digué: «Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments». Abraham li respongué: «Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin». El ric contestà: «No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran». Li diu Abraham: «Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer».

Lectura de la profecia de Amós (Am 6,1a.4-7)

Esto dice el Señor omnipotente: «¡Ay de aquellos que se sienten seguros en Sión, confiados en la montaña de Samaria! Se acuestan en lechos de marfil, se arrellanan en sus divanes, comen corderos del rebaño y terneros del establo; tartamudean como insensatos e inventan como David instrumentos musicales; beben el vino en elegantes copas, se ungen con el mejor de los aceites pero no se conmueven para nada por la ruina de la casa de José. Por eso irán al destierro, a la cabeza de los deportados, y se acabará la orgía de los disolutos.»

Salm responsorial (145)

R. *¡Alaba, alma mía, al Señor!*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteo (1Tm 6,11-16)

Hombre de Dios, busca la justicia, la piedad, la fe, el amor, la paciencia, la mansedumbre.

Combate el buen combate de la fe, conquista la vida eterna, a la que fuiste llamado y que tú profesaste noblemente delante de muchos testigos.

Delante de Dios, que da la vida a todas las cosas, y de Cristo Jesús, que proclamó tan noble profesión de fe ante Poncio Pilato, te ordeno que guardes el mandamiento sin mancha ni reproche hasta la manifestación de nuestro Señor Jesucristo, que, en el tiempo apropiado, mostrará el bienaventurado y único Soberano, Rey de los reyes y Señor de los señores, el único que posee la inmortalidad, que habita una luz inaccesible, a quien ningún hombre ha visto ni puede ver.

A él honor y poder eterno. Amén.

✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 16,19-31)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los fariseos: «Había un hombre rico que se vestía de púrpura y de lino y banqueteaba cada día. Y un mendigo llamado Lázaros estaba echado en su portal, cubierto de llagas, y con ganas de saciarse de lo que caía de la mesa del rico. Y hasta los perros venían y le lamían las llagas. Sucedió que se murió el mendigo, y fue llevado por los ángeles al seno de Abrahán. Murió también el rico y fue enterrado.

Y, estando en el infierno, en medio de los tormentos, levantó los ojos y vio de lejos a Abrahán, y a Lázaros en su seno, y gritando, dijo: «Padre Abrahán, ten piedad de mí y manda a Lázaros que moje en agua la punta del dedo y me refresque la lengua, porque me torturan estas llamas». Pero Abrahán le dijo: «Hijo, recuerda que recibiste tus bienes en tu vida, y Lázaros, a su vez, males: por eso ahora él es aquí consolado, mientras que tú eres atormentado. Y, además, entre nosotros y vosotros se abre un abismo inmenso, para que los que quieren cruzar desde aquí hacia vosotros no puedan hacerlo, ni tampoco pasar de ahí hasta nosotros».

Él dijo: «Te ruego, entonces, padre, que le mandes a casa de mi padre, pues tengo cinco hermanos: que les dé testimonio de estas cosas, no sea que también ellos vengán a este lugar de tormento». Abrahán le dice: «Tienen a Moisès i a los profetas: que los escuchen». Pero él dijo: «No, padre Abrahán. Pero si un muerto va a ellos, se arrepentirán». Abrahán le dijo: «Si no escuchan a Moisès y a los profetas, no se convencerán ni aunque resucite un muerto».

El ric i el pobre Llätzer

ORIOU TUÑÍ, SJ

Una nova paràbola de Jesús, en aquest cas sense lligam amb el que precedeix immediatament però recollint un tema que certament lliga amb la paràbola de l'administrador infidel (16,1-8a). Els interlocutors són els fariseus que el text acaba de titllar d'amics dels diners (16,14). En canvi, en acabar la paràbola, Jesús s'adreça als deixebles (17,1). L'auditori són amics dels diners. Per això la paràbola no té introducció.

La paràbola té dues parts. La primera comença com la de l'administrador infidel: «Hi havia un home ric». Però la breu descripció és aquí significativa: «es vestia amb porpra i lli», és a dir, una riquesa ostentosa, pròpia de reis i prínceps. Endemés, aquest home banquetejava cada dia. El contrast amb Llätzer (Eleazar en hebreu i arameu) és volgut i subratllat: ajagut vora el portal del ric, amb el cos nafrat, afamat i amb gossos que li llepen les nafres. El contrast feix el lector. Una clara contraposició es torna a donar després de la mort d'ambdós. Llätzer està en el si d'Abraham, en un lloc d'honor en el banquet del Regne (cf. Lc 13,28). En canvi el ric està literalment en l'Hades, en un altre indret, envoltat de sofriments que ja preconitzen la seva condemna en el judici final. Està clar que la paràbola vol posar èmfasi en el fet que és la nostra actitud envers els pobres en aquest món el que decideix sobre el destí en l'altra vida. Un ensenyament que trobem arreu en Lluc.

Hi ha una segona part, que Lluc porta també molt al cor. És el tema de la conversió dels germans del ric perquè no acabin com ell. Lluc recull aquí un tema que l'ha colpit: que escoltin Moisès i els profetes, que són una veritable catequesi que portarà a la conversió (l'episodi d'Emaús n'és un exemple). Perquè si no fan cas de Moisès i els profetes, encara que un mort vagi a veure'ls (alguns còdexs importants diuen «ressusciti») no es convertiran. Hi ha aquí una fina referència a la resurrecció de Jesús que no hem de passar per alt. Tanmateix, la resurrecció sense la catequesi de l'Antic Testament difícilment porta a la fe (cf. Emaús).

AGENDA

Activitats del senyor arquebisbe

Dilluns 26 (11 h). Presidirà la reunió del Consell Episcopal. També hi assistirà a la reunió el bisbe auxiliar Sebastià Taltavull.

Dimecres 28. Participarà en la reunió ordinària de la Comisió Permanente de la Conferència Episcopal Espanyola, amb el bisbe auxiliar Sebastià Taltavull.

Dijous 29 (10 h). Participarà en la reunió ordinària de la Congregació dels Bisbes al Vaticà.

Dissabte 1 (11.30 h). Presidirà la trobada de laics de l'arxiprestat de Mataró. **A les 17 h,** presidirà la celebració de l'eucaristia de les comunitats francòfones a la basílica de la Sagrada Família. Hi concelebraran entre altres el bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull, i l'arquebisbe d'Avignon.

Diumenge 2 (12 h). Presidirà la celebració de l'eucaristia a la parròquia de Sant Àngel Custodi a Hostafrancs, amb motiu de la festa patronal.

Actes i conferències

Catequesi EDGE i Lifeteen, per a nois i noies de 10 a 18 anys. Dissabte 1 d'octubre, a la parròquia de la Concepció (c/ Aragó, 299), s'inicia aquesta nova catequesi pensada per a adolescents, amb implantació a més de mil parròquies dels Estats Units, Espanya i també a la parròquia de la Concepció, amb notable èxit. Inscripció oberta. Més informació: parròquia de la Concepció, t. 934 576 552, parroquiaconcepcio-bcn@gmail.com / www.parroquiaconcepcio-bcn.org

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). **Divendres 30 de setembre** (18 h), concert amb el Cor Svea d'Estocolm i el Cor Novaura de Barcelona. Concerts benèfics d'octubre: **Diumenge 2** (18 h), concert amb Units pel gospel. **Diumenge 9** (18 h), alumnes de l'Escola Luthier. **Dissabte** (21 h), festival internacional Cantate Barcelona, Coral Som i una coral convidada. **Diumenge 23** (18 h), Polifònica de l'Urgell i Coral de Nostra Senyora, de Barcelona. **Dimecres 26** (18 h), Cor de la Capella de la Stamford Endowed Schools. **Diumenge 30** (18 h), Capella de Santa M. de Mollet i Orquestra de Cambra

Miquel Casas i Bell. Més informació: t. 617 572 889.

Associació Amics dels Àngels. Dia 29 de setembre (19.15 h), missa a la parròquia Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmales, 78), oficiada per Mn. Rafael Méndez, rector de la parròquia, i pel P. Manel (Mn. Manel Pousa), que ha estat nomenat «Àngel de Barcelona 2016», al qual se li farà un obsequi. El dia 1 d'octubre (8.30-14.30 h), celebració de la V Jornada Interreligiosa: «L'expressió poètica i el Sagrat», a la Sala Auditori (c/ València 244, 1r). Més informació: www.assocangels.entitatsbcn.net

Tallers d'Oració i Vida (mètode P. I. Llarrañaga). «Aprendre a pregar per aprendre a viure». Sessió informativa, dijous 6 d'octubre (10.30 h), a la parròquia dels Camps Elisis (pg. dels Camps Elisis, 8). Per a més informació: t. 932 154 241.

«Terra Santa, terra de misericòrdia». Dia 1 d'octubre (18 h), el P. Teodoro López, OFM, pronunciarà aquesta conferència, a la seu dels Franciscans del c/ Santaló, 80.

In memoriam

Mn. Ignasi Marqués Rodríguez. Morí el 12 de setembre, als 65 anys, men-

tre feia una excursió amb companys sacerdots a Montserrat. La missa exequial es va celebrar el passat dia 16, al tanatori de Les Corts.

La va presidir Mons. Sebastià Taltavull i hi van concelebrar 70 preveres. Mn. Marqués va ser rector de diverses parròquies i a Mataró va fundar el primer centre per a l'acolliment dels treballadors africans que arribaven al Maresme. També va ser director del Secretariat del Poble Gitano i va col·laborar amb l'Apòstolat del Mar com a capellà de vaixell.

Mn. Ignasi M. Coromines Malet. Morí el 16 de setembre, als 83 anys. Fou rector de la parròquia de Sant Joan d'Horta. Durant un temps fou

formador del Seminari Conciliar. Va fer una gran tasca al Secretariat Diocesà de Catequesi i fou l'ànima de l'Escola Audiovisual per a la Catequesi. La missa exequial es va celebrar el passat diumenge dia 18, a la parròquia de Sant Joan d'Horta, presidida per Mn. Jesús Sanz, vicari episcopal, acompanyat de l'arxiprest, Mn. Òscar Pueyo, i del rector de la parròquia, Mn. Josep Prats.

CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Sólo Dios sacia

Hace unos años tuvo lugar en Roma el Sínodo de los Obispos de Asia y recuerdo que causó una fuerte impresión la advertencia que hizo uno de los participantes: «Resulta triste y preocupante que los asiáticos acudan a centros cristianos cuando necesitan especialistas o técnicos en el campo de la educación o de la salud, pero se dirijan a centros hinduistas o budistas cuando buscan experiencia espiritual o satisfacción de las cuestiones espirituales del hombre» (cf. Eloy Bueno, *La Iglesia Local*. Edit. San Pablo, año 2000, pág. 256). ¿No se podría decir algo parecido de Europa y, en concreto, de nuestra tierra?

El ser humano, sea del continente que sea, desea cubrir sus necesidades básicas como son el hambre, la sed... pero desea también penetrar

los secretos de la vida y encontrar la luz que le ayude a responder a las preguntas básicas como: «¿quién soy yo?, ¿de dónde vengo?, ¿a dónde voy?»; desea encontrar la felicidad y la paz. El ser humano, para serlo verdaderamente, necesita cubrir sus necesidades espirituales, hallar el sentido de la vida; y esto no lo dan ni el cine, ni los famosos, ni los poderosos, ni las sectas... La respuesta solamente es Jesucristo. Jesús de Nazaret, el eterno de Dios Padre, con su Palabra, en el Espíritu Santo, responde plenamente a esos deseos profundos del corazón del hombre. Así lo expresaba san Agustín: «¿Cómo es, Señor, que yo te busco? Porque al buscarte, Dios mío, busco la vida feliz, haz que te busque para que viva mi alma, porque mi cuerpo vive

de mi alma y mi alma vive de ti» (*Catecismo de la Iglesia Católica*, año 1718). Y santo Tomás añadirá: «Sólo Dios sacia». Tanto la familia, como la parroquia y la comunidad diocesana deben estar dispuestas a ayudar a cada persona a encontrar a Cristo, «camino, verdad y vida» (*Jn* 14,6). Sólo en Él descansa el corazón humano: «¿No ardía nuestro corazón, dentro de nosotros, cuando nos hablaba en el camino y nos explicaba las Escrituras?» (*Lc* 24,32), decían los discípulos de Emaús.

Padres de familia, catequistas, miembros de los Consejos Parroquiales de Pastoral, sacerdotes... seamos todos audaces para dar respuesta a la necesidad del corazón humano. Decía el padre Y. Congar, dominico francés y gran teólogo del siglo XX: «Yo debo a la liturgia la mitad de la teología que sé» (cf. Olegario González de Cardenal, *Cristología*, Edit. BAC, pág. 16). Ojalá que cada persona

adulto o joven que se acerque a las celebraciones litúrgicas, a los sacramentos, a la oración comunitaria, descubra que Dios salva y libera; que Dios llene de paz el corazón de quien acoge su presencia salvadora.

Ojalá que todos podamos experimentar que Dios nos libra de la necesidad desmesurada de los bienes materiales; que la comunidad cristiana se interesa por el desarrollo integral del ser humano desde el servicio de la caridad; pero que experimentemos también lo hermoso que es ser hijo de Dios. «Gustad y apreciad qué bueno es el Señor, dichoso el hombre que se acoge a él» (*Sl* 34 [33]).

Que a lo largo de este curso pastoral que acabamos de iniciar, a través de la oración, de las celebraciones litúrgicas, de la relación fraterna, de la acogida cordial y comprometida con el hermano, profundicemos en el misterio del amor misericordioso de Dios.